

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

**DENIA
SFINTEI ȘI MARII MIERCURI**

Astăzi ne aflăm în Sfânta și Marea Miercuri, în Săptămâna Patimilor Mântuitorului Iisus Hristos, zi în care Sfinții Părinți au rânduit să se facă pomenire de femeia cea păcătoasă care a uns cu mir creștetul Mântuitorului, a spălat cu lacrimi picioarele Sale și le-a șters cu părul capului ei. În contrast cu comportamentul femeii păcătoase, astăzi se face aducere aminte de trădarea și vânzarea Mântuitorului, gândită și împlinită de Iuda, în timp ce restul Apostolilor se ocupau cu pregătirea Cinei celei de Taină.

Ceea ce le diferențiază pe cele două personaje este pocăința. Trebuie avut în vedere faptul că femeia păcătoasă se afla pe treapta cea mai de jos a căderii, fiind desfrânată, iar Iuda se afla în starea cea mai de cinste, ca ucenic apropiat al Mântuitorului Hristos. Prin pocăință, femeia desfrânată se ridică din păcatul desfrânării și ia „rânduială de mironosiță”, iar Iuda, prin lipsa pocăinței, cade din demnitatea de apostol prin trădarea și vânzarea Mântuitorului său, fapt care îl aruncă în deznădejde și-și pune capăt zilelor prin spânzurătoare.

Biserica ne pune în față două modele de viață, două căi pe care le poate urma omul: calea pocăinței și reluarea comuniunii cu Dumnezeu sau ruperea comuniunii cu Dumnezeu prin patimi, ignoranță și mândrie. Trebuie să conștientizăm faptul că Domnul pe toți ne iubește și ne așteaptă să părăsim păcatele ca să ne mântuim, precum și faptul că putem să cădem din starea de virtute prin nebagare de seamă, iubire de sine sau mândrie. Astfel, deslușim ce avea să spună un sfânt părinte: „Mai bine un păcătos smerit, decât un drept mândru”.

Ca să fim feriți de o așa de mare cădere precum a pășit Iuda, trebuie să avem în vedere sfatul Sfinților Părinți de a face pocăință în toate zilele vieții

POCĂINȚA ÎNSEAMNĂ RIDICARE

noastre, pocăință care are trei trepte:

- 1) conștientizarea stării de păcat;
- 2) hotărârea de a ne schimba viață și
- 3) lucrarea pocăinței prin renunțarea la obiceiurile rele și cultivarea celor bune.

Femeia păcătoasă a parcurs toate cele trei etape ale pocăinței. A conștientizat starea de desfigurare în care a adus-o păcatul desfrânării, a luat „rânduială de mironosiță”, adică a făgăduit Mântuitorului îndreptare și într-adevăr și-a schimbat viața din fapte. Iuda a dat semne de pocăință, dar nu s-a pocăit din fapte. A conștientizat greșeala pe care a făcut-o trădându-L pe Mântuitorul Hristos, „Am greșit vânzând sânge nevinovat” (Matei 27, 4), dar nu a dus pocăința până la capăt, adică să se hotărască să Îi ceară iertare Mântuitorului și să-și

regrete fapta reprobabilă. A căzut în deznădejde și și-a pus capăt zilelor.

Din comportamentul femeii păcătoase este lesne de înțeles ce trebuie să facem pentru mântuirea noastră, adică să ne întoarcem de la păcat. Din comportamentul lui Iuda învățăm ce nu trebuie să facem, în vederea mântuirii noastre, adică să nu-L trădăm pe Mântuitorul nostru cu răutățile, păcatele și patimile noastre, cu ignoranța și indiferența de care deseori dăm dovadă.

Ce trebuie să facem? Să ne pocăim! Să ducem pocăința noastră până la capăt prin început bun, ascultare de duhovnic, practicarea virtuților și primirea Sfintelor Taine precum Spovedania și Împărtășania. Încă mai avem timp câteva zile până la Marele Praznic al Învierii să

mergem la duhovnic și să ne plângem păcatele prin pocăință sinceră. Este momentul în care trebuie să ne hotărâm ce fel de model alegem să urmăm, pe cel

al lui Iuda sau al femeii care s-a pocăit. Astfel, ne vom dovedi prietenii lui Hristos, precum Apostolii și femeile mironosițe, sau adversarii și urâtorii lui

Hristos, precum fariseii și cărturarii. Să ne lumineze Bunul Dumnezeu pentru a face alegerea corectă. Amin! ❖

Pr. Adrian Chiriță

TIMPUL DE ACUM E TIMP DE POCĂINȚĂ

Când intrăm în biserică, să intrăm cum se cuvine lui Dumnezeu. Să nu avem în suflet dor de răzbunare, ca nu cumva rugându-ne, când spunem: „Iartă-ne nouă, precum și noi iertăm greșităilor noștri”, să ne rugăm împotriva noastră. Înfricoșătoare sunt cuvintele acestea! Cel ce le rostește, aproape că strigă așa lui Dumnezeu: „Am iertat. Stăpâne, iartă-mă! Am dezlegat, dezleagă-mă! Le-am lăsat, lasă-mi-le! Dacă le-am ținut, ține-mi-le! Dacă n-am iertat vecinului păcatele lui, nu mi le ierta nici Tu pe ale mele. Cu măsura cu care am măsurat, măsoară-mi și Tu mie!”.

Stiindu-le dar pe toate acestea, gândindu-ne la ziua cea înfricoșătoare a Judecării, la focul iadului și la muncile cele înfricoșătoare de acolo, să ne întoarcem de pe calea noastră cea rătăcită. Va veni vremea când teatrul lumii acesteia se va risipi. Atunci nu mai putem lupta; după trecerea acestei vieți, nu mai putem neguțători; după ce s-a închis stadionul, nu mai putem fi încununati.

Timpul de acum e timp de pocăință; acela, de judecată! Timpul de acum e timpul luptelor; acela, al cununilor! Timpul de acum e timp de osteneală; acela, de odihnă! Timpul de acum e timp de muncă; acela, de răsplată!

Deșteptați-vă, vă rog, deșteptați-vă și să ascultăm cu râvnă cele spuse! Am trăit cu trupul, să trăim și cu duhul! Am trăit în plăceri, să trăim și în fapte de virtute! Am trăit în trândăvie, să trăim și în pocăință! „Pentru ce te trufești, tină și cenușă?”. Pentru ce te mândrești, omule? Pentru ce te fălești?

Ce nădăjduiești de la slava lumii și de la bogăție? Să ne ducem la morminte, vă rog, și să vedem tainele de acolo. Să vedem pe om descompus, oasele roase, trupurile putrezite. Dacă ești înțelept, privește! Dacă ești priceput, spune-mi: Cine e împăratul, cine e ostașul? Cine e stăpânul, cine e robul? Cine e înțeleptul, cine e neînțeleptul? Unde-i frumusețea tinereții? Unde-i fața cea frumoasă? Unde-s ochii cei strălucitori? Unde-i nasul cel bine întocmit? Unde-s buzele cele arzătoare? Unde-i frumusețea obrazilor? Unde-i fruntea cea luminoasă? Nu-s toate praf? Nu-s toate cenușă? Nu-s toate pulbere? Nu-s toate putreziciune?

Gândindu-ne la acestea, fraților, și aducându-ne aminte de ziua noastră cea din urmă, să ne întoarcem, cât mai avem timp, de pe calea noastră cea rătăcită. Am fost cumpărați cu Sânge scump.

Pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a arătat. Pentru tine, omule,

Dumnezeu pe pământ S-a arătat și nu avea unde să-și plece capul. Vai, ce minune! Judecătorul vine să fie judecat pentru cei vinovați! Viața gustă moarte! Creatorul este palmuit de creatură! Cel ce nu poate fi privit de Serafimi este scuipat de rob, gustă oțet și fiere, este împuns cu suliță, este pus în mormânt! Și tu, spune-mi, trândăvești, dormi, dai din umeri cu dispreț, omule?

Nu știi că, de ți-ai vărsa sângele tău pentru El, nici așa n-ai făcut ce erai dator să faci, că altul e sângele Stăpânului și altul sângele robului! Pocăiește-te și întoarce-te înainte de ieșirea sufletului, ca nu cumva să vină moartea și tot leacul pocăinței să fie fără de folos. Că aici, pe pământ, are putere pocăința; și numai aici, în iad

n-are nici o putere. Să căutăm pe Domnul, cât avem timp! Să facem binele ca să scăpăm de iadul cel fără de sfârșit ce va să fie și să ne învrednicim de împărăția cerurilor, cu harul și iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, a Căruia este slava și puterea în vecii vecilor. Amin! ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur din „Omiliile despre pocăință”

Nu-i singur Iuda vinovat...

de Costache Ioanid

Nu-i singur Iuda vinovat

De sângele ce se dădu.

Nici marii preoți, nici Pilat,

Ci lumea-ntreagă prin păcat!

Și eu, și tu...

Nu drumul greu spre Golgota,

Nici biciul, când Iisus căzu.

Și dacă crucea grea era,

Povara noastră și mai grea!

Și eu, și tu...

Nu patru cuie L-au pătruns,

Când El pe cruce se-așternu.

Ci noi, cu sufletul ascuns,

Cu mii de patimi L-am străpuns!

Și eu, și tu...

Nu doar bătrânii cărturari,

Nu doar mai marii preoți, nu!

Și noi am râs cu ochii murdari,

și noi suntem cei doi tâlhari!

Și eu, și tu...

Și nu ostașilor prin sorți

Cămașa albă și-o dădu.

Ci tuturor! Dar tu n-o porți!

Și, fără ea, toți suntem morți!

Și eu, și tu...

Nu doar în stânci, sub liliaci,

Nu doar sub lespede zăcu.

Ci L-am ascuns ca pentru veci

Sub piatra unor forme reci,

Și eu, și tu...

Și-acum Iisus cel condamnat

Azi El te-ntreabă: “Da sau nu?

Ești tu sau nu ești vinovat?”

Eu i-am spus da! Și-am fost iertat.

Eu am spus da!

Dar tu? Dar tu...?

SĂ PETRECEM CU VREDNICIE ACEASTĂ VREME

Mântuitorul îndemna pe cei dintâi ucenici ai Săi să ia aminte la patimile Sale, dar care, oare, chiar și cei dintre cei mai de pe urmă ucenici ai Săi, nu se va crede dator a lua aminte la aceste patimi mântuitoare?

Iată pentru ce Sfânta Biserică, acum, la începutul acestor zile mărețe și sfinte, ne deșteaptă auzurile noastre printr-un deosebit îndemn, chemându-ne să le petrecem cu vrednicie. Și pentru ca îndemnul acesta să fie ascultat și urmat de noi, Sfânta Biserică ni-l adresează chiar în numele și din partea Domnului nostru Iisus Hristos: „Mergând Domnul spre patima cea de bunăvoie, a zis Apostolilor pe cale...”.

Putem noi oare să nu împărtășim cu Dânsul și cele de pe urmă minute ale Sale?

Iubirea și căldura noastră pentru El trebuie să ni le arătăm mai cu seamă acum, când toți L-au părăsit! Au nu pentru noi merge El la patima cea de bunăvoie? Au nu ale noastre păcate vor fi șterse și spălate cu sângele Lui? Cum vom cuteza să lipsim de lângă Dânsul tocmai în aceste momente? Nu, fraților, să nu fie aceasta! Ci veniți cu toții, mic și mare, bătrân și tânăr, bogat și sărac, învățat și neînvățat, veniți să ne unim duhul credinței și al dragostei și cu cugete tari să urmăm Mântuitorului nostru, să nu scăpăm nici unul din cuvintele Lui, să împărtășim toate simțămintele Lui și să pătrundem în duhul tuturor celor săvârșite de Dânsul

Plini de felurite griji

Dar, spre adâncă noastră mahnire, mintea și sufletul multora dintre noi niciodată nu sunt așa de necurate și pline de felurite griji deșarte ca în această săptămână mare și sfântă. Grija de a isprăvi până la sărbători toate treburile începute, grija de a pregăti de Paști fel de fel de lucruri risipesc mintea în toate părțile și o împrăstie după lucrurile cele mai deșarte și mai de nimic. Din această pricină, slujbele bisericesti, până și cele mai însemnate, ca Ceasurile împărătești din Vinerea cea Mare, nu sunt aproape deloc cercetate de lume. Alte slujbe bisericesti sunt cercetate de creștini, însă nu cu luarea-aminte cuvenită.

Nu cugetăm cu luare aminte la Patimile Domnului

Multe din cele ce se citesc în biserică, de altfel lucruri foarte însemnate, cum sunt, de pildă, istorisirile celor patru

evangelisti despre viața lui Iisus Hristos, se trec nebăgate în seamă, ca lucruri de mână a doua. Chiar patimile lui Hristos, preînchipuite de Biserică în slujbele ei într-un chip așa de amănunțit și înțelept, nu sunt contemplate în toată întregimea lor decât doar de sfinții îngeri care pururea sunt de față în biserica lui Dumnezeu.

Inima noastră la ce se mai înflăcărează?

Ah, fraților, nu cu astfel de cugete necurate, împrăștiate și împovărate de griji deșarte ni se cere să petrecem această sfântă și mare săptămână a Patimilor Mântuitorului nostru! Noi vom asculta în aceste zile istorisirea întregii vieți a Mântuitorului... În aceste zile vom fi martori la cea de pe urmă sfătuire a Domnului cu ucenicii Săi la Cina cea de Taină, dar inima noastră putea-se-va ea oare înflăcăra de focul dragostei lui Iisus, dacă ea, asemenea inimii lui Iuda, va fi acolo unde sunt comorile ei?

Avem numai chipul evlaviei

Așadar, fraților, dacă nu pentru Domnul, cel puțin pentru noi înșine suntem datori să ne adunăm cât mai bine toate cugetele și simțămintele noastre și să le curățim. Altfel nu vom putea urma Mântuitorului nostru, altfel ne vom rătăci de Răscumpărătorul nostru și vom rămâne, care în curtea lui Caiafa, având numai chipul evlaviei, care în pretoriul lui Pilat, cu mâinile spălate și cu conștiințele întinate, care în palatul lui Irod, glumind despre simplitatea credinței, care în tovărășia lui Iuda, adevărați vânzători de cele sfinte, sau cu deznădăjduirea în suflet.

Să ne lepădăm de tot ce ne înstrăinează de mântuire

Nu în zadar însuși Domnul, cu puțin înaintea de patima Sa, a zis Apostolilor Săi: „Cel ce are pungă să o ia, iar cel ce nu are, să-și vândă haina și să-și cumpere sabie” (Lc. 22, 36). Aceasta va să zică, că în aceste zile trebuie să ne debarășăm de tot ce-i de prisos, de tot ce ne înstrăinează de la lucrul mântuirii. Ne trebuie sabie, adică hotărârea de a înjunghia toate grijile și toate poftele trupești. Vinde, dar, suflete credincios, vinde acum toate și cumpără-ți această sabie minunată. Cu dânsa vei lovi însă nu pe Malhus, ci pe acel om vechi, care și în tine adesea strigă cu ură grozavă și neîmpăcată contra Răscumpărătorului tău, contra lui Hristos, cum strigau oarecând vechii iudei: „Ia-L, ia-L, răstignește-L pe El” (În. 19, 15).

Când Hristos este pe Cruce, ne îndeletnicim cu târguiala

Dar va zice poate cineva: atunci ce să facem cu grijile vieții? Aproximarea acestor sărbători mari, care țin mai multe zile, cer nu puțină purtare de grijă și de cele ale vieții trupești. Cunoaștem, fraților, această stare de lucruri și ne mahneste faptul că tocmai când Hristos e pe cruce, creștinii, de dimineață până seară, se îndeletnicesc cu târguiala. Tocmai când Hristos este adăpat cu oțet, creștinii pregătesc tot felul de mâncăruri și băuturi care de care mai alese. Tocmai când Hristos își dă sufletul Său în mâinile Tatălui, creștinii abia își trag sufletul din pricina grijilor deșarte, lumești. **(Sfântul Inochentie al Odesei – extrase din „Cuvânt la Sfânta și Marea Luni” ❀**

Despre poruncile bisericești (III)

SĂ NU CITIM CĂRȚILE ERETICILOR, SĂ NU ÎNSTRĂINĂM AVEREA BISERICII, SĂ NU FACEM NUNȚI ÎN POST

A șasea poruncă bisericască este să ținem posturile rânduite de chiriarhii locului. În anumite împrejurări, în vreme de primejdii, de boli sau de necazuri, chiriarhii locului – mitropolitul sau episcopul – au dreptul și datoria să rânduiască zile deosebite de post și rugăciune, iar creștinii au datoria să le țină cu toată curăția inimii, fiind spre folosul lor.

Pe când Sfântul Apostol Petru se găsea închis de Irod, „se făcea neconținut rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică” (Fapte 12, 5) și îngerul Domnului l-a izbăvit.

A șaptea poruncă bisericască este să nu citim cărțile ereticilor

Sfânta noastră Biserică Ortodoxă, având de la Dumnezeu chemarea să călăuzească pe creștini pe drumul dreptei învățături, are datoria să atragă luarea-aminte asupra tuturor lucrurilor care i-ar putea abate de la acest drum. Astfel, prin porunca aceasta le cere celor care nu sunt întăriți în cunoașterea și înțelegerea cuvântului dumnezeiesc să se ferească de citirea cărților potrivnice credinței adevărate, cum sunt cele ale ereticilor, spre a nu fi amăgiți de învățături

pierzătoare de suflet (I Tim. 4, 7), ci să se hrănească „cu cuvintele credinței și ale buneii învățături” (I Tim. 4, 6).

A opta poruncă bisericască este să nu înstrăinăm, nici să folosim în scopuri străine, lucrurile bisericesti sau averea Bisericii

Biserica folosește lucrurile și bunurile sale la săvârșirea sfintelor slujbe, la susținerea așezămintelor sale și la săvârșirea de fapte bune (Fapte 11, 29-30). Înstrăinarea acestor lucruri sau întrebuințarea lor spre folosul propriu aduce, deci, pagubă Bisericii, iar pentru cei care se fac vinovați de astfel de fapte, înseamnă păcat, căci porunca a opta dumnezeiască spune: „să nu furi”.

A noua poruncă bisericască este să nu facem nunți și ospete sau alte petreceri în timpul posturilor

Biserica a rânduit anumite zile în care creștinii să prăznuiască cele mai însemnate evenimente din viața Mântuitorului și a sfinților. Acestea, fiind unele de bucurie, iar altele de întristare, de bună seamă că cele dintâi vor fi prăznuite cu bucurie sufletească, iar celelalte, cu întristare și cu înfrânare trupească și sufletească. Prin porunca aceasta, Biserica cere creștinului ca în zilele de întristare arătate de ea, în zilele de post, să nu facă nunți și petreceri, care sunt prilej de veselie și, în genere, să nu ia parte la bucurii și plăceri. Împlinirea acestei porunci sporește creștinului evlavie și dragostea față de Dumnezeu. ✿

Călăuza ortodoxă

Rugăciunea celui prigonit de oameni

Iți mulțumesc Ție, Domnul și Dumnezeul meu, pentru toate cele ce se săvârșesc asupra mea!

Îți mulțumesc Ție pentru toate suferințele și ispitele pe care Tu mi le-ai trimis spre curățirea și vindecarea sufletului și a trupului meu, care au fost pângărite și rănite de păcate!

Miluește și mântuiește acele unelte pe care le-ai folosit pentru lecuirea mea, pe acei oameni care mi-au adus jigniri. Binecuvântează-i pe ei în veacul de acum și în cel ce va să fie! Socotește-le lor drept virtute ceea ce au făcut pentru mine! Dă-le lor dintru vistieriile Tale cele veșnice răsplătă îmbelșugată.

Ce Ți-am adus eu Ție? Oare vreo jertfă bineplăcută? Eu Ți-am adus doar păcate, doar călcări ale dumnezeieștilor Tale porunci. Iartă-mă, Doamne, iartă-mă pe mine, cel vinovat înaintea Ta și înaintea oamenilor! Iartă-mă pe mine, cel fără de răspuns! Dăruiește-mi să mă încredințez și întru adevăr să cunosc că sunt păcătos! Dăruiește-mi să

mă lepăd de îndreptățirile cele înșelătoare! Dăruiește-mi pocăință! Dăruiește-mi blândețe și smerenie! Dăruiește-mi dragoste către aproapele, atât către cei prin care Tu mă mângâi, cât și către cei care mă ocărăsc! Dăruiește-mi răbdare întru suferințele mele! Omoară-mă pentru lume!

Taie de la mine voia mea cea păcătoasă și sădește în inima mea voia Ta cea sfântă, ca numai pe aceasta să o împlinesc cu faptele, cu cuvintele, cu gândurile și cu simțurile mele. Ție Ți se cade slavă pentru

toate! Ție Unuia Ți se cuvine slava! Singura mea avere este rușinarea feței și tăcerea buzelor! Stând înaintea feței Judecății Tale întru stricăcioasa mea rugăciune, nu găsesc întru mine nici un lucru vrednic, ci din toate părțile sunt cuprins de mulțimea ne-numărată a păcatelor mele, ca de un nor des și ca de o păclă, având numai această singură mângâiere în sufletul meu: nădejdea întru mila și bunătatea Ta nemărginită. Amin! (Rugăciune a Sf. Ignatie Briancianinov - 730 aprilie) ✿

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 1 - 5 MAI 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Miercuri 01.05	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Joi
Joi 02.05	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de Vineri
Vineri 03.05	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 04.05	de la 23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 05.05	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	(†) Învierea Domnului (Sfintele Paști) - Slujba Învierii Domnului
		Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”